

Javier Pacheco

NOU SECRETARI GENERAL DE CCOO DE CATALUNYA

“La precarietat no es negocia, la precarietat s’erradica”

NATÀLIA VILA
BARCELONA

Combatiu i honest. Són les dues paraules que defineixen millor Javier Pacheco, segons el seu entorn laboral més proper. Pacheco és, des d'ahir a la nit, el nou secretari general de CCOO de Catalunya, en substitució de Joan Carles Gallego, que ha dirigit el sindicat els últims vuit anys. Ha sigut un candidat de consens; tant, que no ha tingut rivals ni cap vot en contra. Avui comunicarà a totes les institucions i entitats les decisions que han sorgit de l'11è congrés de CCOO de Catalunya i el seu objectiu principal serà retrobar el pols de la reivindicació i “passar de la resistència a l'ofensiva”.

La seva arribada se suma als diversos canvis en les direccions dels principals sindicats aquest últim any. ¿Tot plegat marca l'inici d'una nova etapa?

Sí, el moviment sindical ha de renovar la seva manera de fer i els seus dirigents. És moment de trencar amb el caràcter dels nostres herois sindicals, que van lluitar per la llibertat i contra el franquisme, i entomar una nova etapa: la dels que hem nascut o crescut en democràcia. I repensar-nos vol dir fer autocrítica.

¿Es considera més combatiu que Joan Carles Gallego, tal com diu una part del seu entorn?

No. Joan Carles Gallego ha demostrat la seva capacitat de manera intensa aquests anys. El model educatiu que ara es vol recuperar, per exemple, és el que va proposar ell quan era responsable de la federació d'ensenyament. És un home que ha conquerit drets. Jo crec que un treballador ha de complir les seves obligacions per reclamar drets. A mi m'agrada treballar i això em dona dret a reivindicar el que és just.

Estem deixant enrere la crisi?

Sí, tot i que alguns no ho volen. Les nostres contraparts volen seguir acumulant riquesa a costa dels drets dels treballadors. Per això volem passar a l'ofensiva, per trencar-los aquesta hegemonia, disputar-los el discurs i la correlació de forces i reconstruir drets, perquè estem instal·lats en la precarietat i hi ha el risc que les desigualtats es cronifiquin. La precarietat no es negocia, la precarietat s'erradica.

¿I això passa, inevitablement, per derogar la reforma laboral?

Per descomptat, però no només això: hem de ser capaços de construir un nou marc de drets laborals. No ens val restablir el que teníem per-

què l'entorn ha canviat. Calen eines noves. Per exemple, per als treballadors que estan cada cop més aïllats, en empreses petites, els autònoms o els que treballen en nous models d'empreses que abans no existien.

Estem en plena negociació pels salaris. ¿Fins on creu realment que podran incidir sobre la patronal i el govern espanyol?

De moment el diàleg no és positiu. El govern espanyol ha trobat en el salari mínim una via paral·lela per empobrir la proposta i plantejar increments que estan per sota de la devaluació real que hem patit. D'altra banda, les patronals han d'acabar amb el doble discurs: diuen que cal créixer fomentant la demanda interna, i després plantegen augments de salaris del 0,5%.

Els salaris ens porten a un altre front obert: les pensions.

Les tensions amb les pensions són un problema conjuntural però provocat pel mateix govern de l'Estat, perquè han abaixat salaris i empitjorat els contractes i, per tant, també les cotitzacions i el que es recapta per sostenir el sistema. Cal restablir el que teníem abans i aconse-

guir més ingressos perquè no recaigui tot sobre els treballadors.

Catalunya “CCOO, com la societat catalana, està dividida sobre la independència”

Quin dels fronts oberts ens portaria abans a una vaga general?

Hi ha motius de sobres per convocar-ne una. El que cal és capacitat per fer-la, passar a l'ofensiva, mobilitzar la gent, fer que surti de la resignació i no vegi normalitat en el que està passant ara.

¿Està dividida CCOO a Catalunya pel que fa a l'independentisme?

Igual que la societat. El que diu la nostra enquesta és que el mapa sociològic de CCOO és pràcticament igual que el del conjunt de la societat catalana. Per tant, som representatius, l'estem encertant: hi ha pluralitat i nosaltres hem trobat la centralitat.

Però no es posicionen.

Hem signat el Pacte pel Referèndum i estem a favor que la consulta sigui vinculant. El país necessita una solució: hem de poder decidir i que la decisió sigui reconeguda per les institucions i a nivell internacional. L'endemà nosaltres seguirem defensant els treballadors davant dels empresaris i el capital. —

